

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticum

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

II. De Permutatione Beneficiorum Ecclesiasticorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62668](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62668)

ca causa debitorum, quod ex mobilibus solis solvi non possit, Turcremata in can. cit. n. 6. Eodem modo e. r. cit. Episcopus vel Abbas jurisdictionem quasi Episcopalem obtinens, secundum Panormit. ibi n. 3. & Redoan. de Reb. Eccles. non alien. Rubr. 30. casu 1. n. 6. sibi subiectarum Ecclesiarum terras commutare permittitur cum consensu ambarum partium, hoc est, Prælatorum vel Oeconommorum utriusque Ecclesiæ, procedentium juxta can. Hoc jus cit. ut in c. cit. notant Glossa V. Commutare, Vivianus in fine & Gonzalez n. 7. in fine. Equè parum pro ea militat e. Ad questiones cit. quia istò non agitur de causa aut solemnitatibus Permutationis: sed solummodo deciditur, in Permutatione parochiarum cum possessionibus ad illas pertinentibus istas, si inæquales sint, ad æqualitatem reduci posse pecuniâ interveniente.

15. Etsi verò de rerum Ecclesiasticarum permutatione hæcenus tradita, Jure & Curia Romanæ praxi spectatis, ita se habeant: extra curiam tamen illam, quando ea inter duas Ecclesias celebratur, non ubique omnes juris solemnitates adhiberi, & saltem consensum Apostolicum non requiri, notat Donatus q. cit. n. 6. De jure etiam sufficere, si ea cum utriusque indemitate fiat, ex §. Sibi invicem & c. Ad questiones cit. desumi, existimant Franc Leo Thezaur. fori Eccles. p. 1. cap. 15. n. 72. & Ascan. Tamburinus de Jure Abbatis. Tom. 1. disp. 13. q. 5. n. 3.

ARTICULUS II.

De Permutatione Beneficiorum Ecclesiasticorum.

SUMMARIUM.

16. Libère permittuntur res spirituales:

17. Non tamen beneficia, nisi ex justa causa.
18. Et in superioris manibus à permittantur utroque dimittantur.
19. Ab uno tantum dimissum beneficium recuperatur.
20. Quin opus sit nova collatione.
21. Ab utroque dimissa ipsi permittantur conferenda sunt.
22. A superiore Ordinario.
23. Etiam à Capitulo sede vacante.
24. Imò etiam à collatoribus inferioribus.
25. Licet ipse permutaciones ferè non admittant.
26. Permutatio faciendi cum consensu paroni & c.
27. Et publicanda est.
28. Permutari valent beneficia quæcumque:
29. Nisi sint litigiosa vel unita.
30. Vel jam amissa, aut nondum plene quaesita.
31. Permutationi non obstat gratia Expectativa.
32. Beneficia non permittuntur cum rebus spiritualibus aliis.
33. Neque etiam cum Pensionibus coram Episcopo.
34. Nisi ea Ecclesiastica sint.
35. Permutari inter se valent ipsa Ecclesia.
36. Et possessionum ad eas pertinentium inæqualitas pecuniâ reduci ad æqualitatem.
37. Quin sic permittantur valeant beneficia Ecclesiastica.
38. Nisi interveniente Apostolica auctoritate.

Rerum spiritualium hisque annexarum Permutationem (dummodo in ea temporale pro spirituali, sive in illius comparatione)

Ss

compar.

compensationem, & tanquam ejus aestimatio non detur, extra materiam Beneficialem, jure non esse prohibitam, communis sentus est DD. quid enim obstat, quò minus sacra Reliquia inter se, una functio spiritualis pro alia, vasa & vestes sacrae pro aliis, quae quoad materiam ejusdem valoris sunt, permutare, si lubeat, liceat? Unde *c. fm. de Palli*, verbis: *Cum in hujusmodi*, spiritualibus hisque annexit, *omnis pactio omnisque conventio debeat omnino cessare*, & hujusmodi textibus aliis pactioes solummodo inhonestas sive, quibus temporale pro spirituali: non etiam honestas sive, quibus unum spirituale pro alio datur, tanquam Simoniacas reprobari, meliores Interpp. notant apud Suarez *de Simonia cap. 31. n. 21. ut Lib. 1. Tit. 35. n. 56.* est insinuat.

17. Ipsa etiam Permutatio beneficiorum Ecclesiasticorum, de qua Rubricae nostrae subiecti posteriores textus agunt, sive eorum mutua & reciproca resignatio, quae duo clerici v.g. Titius & Cajus beneficia sua dimittunt; ut quisque alterius beneficium consequatur, labe Simoniacae & omni culpa vacabit, si fiat modò praescriptò sacris Canonibus, *c. Quastum §. Et. hanc Rubr.* Ab his autem ad eam exigitur

Primò justa causa, *c. cit.* Necessitatis vel Utilitatis ipsius Ecclesiae: non sola utilitas permutantium, nisi haec in Ecclesiam saltem indirectè redundet: sicut in eam redundare censetur, si parochus vel alius beneficiatus in loco difficulter commoretur, propter intemperiem aëris valetudini suae adversantis, vel propter inimicitias aut aversionem populi, imperitiam linguæ &c. Flamin. *de Resignat. lib. 11. q. 5. n. 24.* & Garcias *de Benef. p. 11. cap. 4. à n. 45.* qui tamen *n. 49.* advertit sufficere, si hujusmodi causa adsit

ex parte permutantium unius, & permutatio alteri non sit damnosa.

Deinde; ut permutantes beneficia sua resignent in manus superioris unius, si ea uni: vel duorum, si ea diversis subiecta sint, *c. Unico in 6. ibi. In manibus tuis ipsa resignant*, Azor *p. 2. Insti. lib. 7. cap. 29. q. 8.* & Palao *Tract. 13. dist. 6. p. §. 3. n. 7.* Quod si verò, resignatione ab uno jam facta, alter suum beneficium ad permutationem complendam resignare nolle, prior suum, tanquam non omnino absolute, sed sub modò seu conditione permutationis cum alio faciente resignatum, repetere posset, per textum *c. Cum Univerforum 8. & ibi tradita à Panormit. n. 8.*

An autem hoc casu ad beneficium, qui id ex tali causa resignavit, redire valeat propria auctoritate, dubium & ratio dubitandi minimè levis est; quod ad resignationem beneficium titulus solutus & amissus, veraque illius vacatio sit indubita: beneficium autem vacans obtineri nequeat sine Canonica institutione, *Reg. 11 in 6.* Quare, tali casu nova collatione opus esse, cum Panormit. *cit. n. 8.* & aliis volunt Selya *de Benef. p. 3. q. 24. n. 3.* & Garcias *cit. cap. 4. n. 5. ubi n. 10. cum Gonzalez in Reg. 8. gloss. 15. §. 2. n. 49.* casu, quò ex causa permutationis beneficium sua resignantium unus, collatione alteri jam facta, decedit, superstiti ad beneficium per resignationem dimissum regressum negat. Sed, licet hoc verum; quòd resignatio quoad superstitem jam fortita sit effectum: & in nobis proposito casu novam collationem exigentium Opinio tutior & satis communis sit, benignior tamen & communior est contraria: quam cum Innocentio in *c. Inter cetera 17. de Prebend. in pr.* & Joan. And. in *c. Unico in 6. n. 2.* defendunt Tholo-

Flamin. *Lib. 1. q. 14. n. 6.* Azor *q. 21.* & alii tali casu resignanti regressum ad beneficium sine nova collatione permittentes, ex ratione; quod, cum ex permutationis causa resignatio fiat sub conditione, ante istam impletam non sit perfecta, nec beneficium verè dimissum, ut simpliciter vacet; quia actus conditionatus, non impletis conditionibus, perinde ut non factus habetur, *l. Si quis sub conditione §. ff. Si quis omissa causa, §. l. Cedere 213. ff. de P. S.* atque idcirco non servatis conditionibus jus à resignante non abdicari, à Rota pluries decusum, ait Flaminus *cit. n. 6.* Unde in contrarium allata ratio plane contruit.

Magis in speciem, re ipsa tamen etiam non urget; quod beneficium conferri nequeat, antequam vacet; quia ex causa permutationis, uti etiam in favorem facta resignatione, beneficium quidem vacare, & rectè dicitur ad effectum; ut valeat & debeat conferri alteri permutantium, vel ei, in cuius favorem est resignatum: ex æquitate tamen non vacat; ut conferri valeat alii cupiam: & si huic conferatur, itaque deficiat conditio, Permutatio nihilominus verè facta & perfecta; ac proinde eà jus plene abdicatum non intelligatur, & ad beneficium liber regressus renuntianti non sit præclusus; cum deficiente conditione, sub qua facta est, perinde ut non facta habeatur, ut cum *cit. Innocentio* & aliis declarat *cit. Flamin. q. 4. n. 22.*

21. Tertio, ad Permutationem requiritur, ut facta utrinque liberâ resignatione, beneficia à superiore, si ad ejus collationem spectent, vel ab aliis collatoribus ipsis permutantibus, & non a aliis clericis, conferantur, *Clement. Unie. quâ aliis, quàm permutantibus, facta illorum collatio irrita declaratur;* quia in resignatione ex

causa permutationis subintelligitur conditio sive modus, ut beneficia ipsis permutantibus conferantur, ut cum Zabarella notat Vivian, in *Clement. cit.* Quantumvis autem à clericis sine superioris autoritate facta beneficiorum permutatio irrita & ex Juris Ecclesiastici dispositione seu præsumptione Simoniacâ sit, *o. Questum cit. §. c. Cum Olim 7.* de ea tamen faciendâ inter se tractare & convenire sub conditione, in legitimi superioris consensum relata, non prohibentur, ut in *Clement. cit.* notat & ex Verbis, *Ipsis permutare Volentibus,* cum Glossa *P. Volentibus,* desumunt Panormit. *n. 5.* & Francus *inc. Unie. cit. n. 2.* Ratio est partim; quia prævius tractatus necessarius esse videtur ad permutationem; cum sine eo partes de modo, quò illam coram superiore fieri cupiunt, nunquam convenirent: partim verò; quòd ejusmodi tractatus & in superioris voluntatem & consensum relata conventio non permutatio, sed ad hanc via tantum sit; cum permutatio ante superioris consensum non sit perfecta, nec habeat effectum, *cit. Flamin. Lib. 6. q. 2. num. 72.* & Garcias *num. 56.*

Superior autem, cujus autoritate permutatio faciendâ est, præter Papam est proprius cujusque diœcesis Episcopus, saltem respectu beneficiorum ad ipsius collationem vel institutionem pertinentium, *c. Questum §. c. Unie. cit.* & alii Prælati, jurisdictionem quasi Episcopalem in certum territorium & populum, nulli Episcopo subjectum, obtinentes, Glossa *in c. Unie. cit. P. Conferuntur, Panormit. in c. Questum cit. n. 4.* & Garcias *cit. cap. 4. n. 62.* uti & sede vacante, Capitulum respectu beneficiorum ad suam, vel suam simul & Episcopi collationem communiter pertinentium. Non etiam respectu aliorum, nisi ista permu-
tandi

tandi causa necessaria: vel Episcopus post beneficiorum ex causa permutationis resignatorum admissionem, sed antequam ea resignantibus conferret, fuisset mortuus; quia huiusmodi collatio necessaria est: in iis autem, quæ sunt jurisdictionis necessariae, Episcopo decedenti Capitulum procul dubio succedit, *c. His que* 11. *c. Cum olim* 14. *de Majorit. & Obed. cit. Garcias n. 81.* Vel demum, nisi Capitulum sit in quasi possessione juris conferendi & admittendi renuntiationes beneficiorum, pertinentium ad collationem Episcopi solius, *cit. Flamin. Lib. 7. q. 22. n. 39.* Vicario autem Generali beneficiorum permutationes approbandi potestatem vi mandati seu commissionis suæ generalis non competere, dictum est *Lib. 1. Tit. 28. n. 41.*

24. De inferioribus autem Prælati & aliis, an beneficiorum, ad suam collationem spectantium permutationes admittere & approbare valeant, dubitandi ratio oritur ex *cit. c. Unico in 6.* quod, dum Episcopi ad suam collationem spectantium permutationes instituire permittuntur, non obscure insinuat & argumentò à contrario ductò inferitur, eorum, quæ non ad suam, sed ad aliorum, etiam inferiorum, collationem speciali jure pertinent, permutationes huiusmodi collatorum consensu & approbatione fieri posse, ut voluit Sylvester *V. Permutatio 2. q. 2.* & alii relati à Palao, eos non obscure secutò *Tract. 17. disp. 3. p. 15. n. 5.* Quorum opinio, licet probabilis, tutior tamen in praxi ipsique Juri conformior est doctrina Panormit. *cit. n. 4.* Franci in *c. Unic. cit. n. 8.* quibuscum Lessius *Lib. 2. de J. & J. cap. 34. n. 196.* Garcias *cit. cap. 4. n. 68.* & Zæsius ad *hanc Rubr. n. 8.* ad ejusmodi etiam permutationes, seclusò privilegiò vel consuetudine legitimè præscripta, exigunt interventum au-

thoritatis seu approbationis Episcopi, quòd, licet ejusmodi beneficii, sicut simpliciter, sic etiam ex causa permutationis resignati collatio non ab Episcopo, sed inferiore ejus collatore faciendâ sit, renuntiationis tamen admissio pertinet ad eum, qui habet potestatem destituendi hæc autem potestas, seclusò jure specialitè tribuente, ad Episcopum, non ad inferiores pertinet, *c. Admonet 4. de Renuntiat. & c. Cum ex injuncto 12. in fine de Hæreticis*: neque ab ea, quæ est instituendi vel conferendi, ad destituendi, ac proinde renuntiationes admittendi potestatem valeat argumenti; cum institutio & collatio Voluntariæ; destitutio autem Contentiosæ jurisdictionis sit actus, secundum Panormit. in *c. Accepta 3. de Benefic. spoliat. n. 8.* & Cochier *de Jurisd. Ord. in Exempt. p. 4. q. 67. n. 2.*

Quartò, ad eam requiritur consensus eorum, qui beneficia conferendi, ad eam præsentandi vel eligendi jus habent, *Glossain c. Unic. cit. V. Collationem in 1. ubi Franc. n. 6. & 7. & Garcias cit. cap. 4. n. 72.* quia in actibus, qui aliorum iuribus præjudicare possunt, Jure Communi fere exigitur consensus eorum, quorum interest, ac proinde in beneficiorum permutatione patronorum & similitum: quibus contemptis perfectam permutationem ipsò Jure nullam, vel potius ad eorum petitionem annullandam esse, cum Rocho de Curte *de Jure Patron. V. Hænovificum num. 8.* & Lambertino similis *Tract. Lib. 2. p. 3. pr. q. 2. art. 2. n. 4. docet.* & aliis DD. Rotæque decisionibus relatis firmant *cit. Flamin. Lib. 2. q. 4. à nob. & Garcias cit. p. 11. cap. 3. n. 19.* Cuius tamen, quò patronus & similes in permutationem ex justa causa faciendam consentire sine rationabili causa nollent, eam ab Ordinario approbari nihilominus posse, cum Panormit. in *c. Quæstionum cit. n. 8.*

n. 9. & Azor *cit. cap. 29. q. 32.* adverte Pirrhing *ad hanc Rubr. n. 35.*

27. Demum, ex Constitutione Gregorii

XIII. quæ incipit *Humano. 5. Jan. 1573. edita.* ad beneficiorum permutationem requiritur; ut ejus publicatio fiat in Ecclesiis Cathedralibus vel parochialibus, intra quarum fines beneficia sunt sita, ut latè explicat Garcias *cit. cap. 3. à n. 273.* qui tamen n. 289. ut *Lib. 1. Tit. 9. n. 116.* jam monui, eam Constitutionem, quoad permutationes coram Ordinariis factas, non ubique usu receptam esse, testatur & plurium Germaniæ nostræ diocesium praxis docet: quantumvis eam ubique receptam, intrepidè asserat Flamin. *cit. Lib. 11. q. 9. n. 6.* Unde

28. Dubium oritur, an permutationi in omnibus beneficiis sit locus. Ratio dubitandi est; quòd eà, si generaliter permittitur, elidi valeant collatorum, patronorum & atque electorum jura ipsæ Sedis Apolliticæ reservationes. Sed istius rationis exigua vis est; cum permutationes non nisi cum istorum & quorum interest, consensu faciendas jam sit dictum: & propterea meritò Regulæ insertæ à DD. tradatur, beneficia, in quibus permittentes certum jus quæsitum habent, permutari omnia posse. *In quibus, inquam, habent certum jus quæsitum,* intellige, per collationem acceptam, etiam ante apprehensionem possessionis, *c. Si tibi absentis 17. de Præbend. in 6. Barbosa de Offic. Episc. alleg. 69. n. 16.* Non etiam, si habeant jus incertum, ut in beneficio litigioso: quod lite pendente, sicut confertur, *c. 1. & c. fin. ut lite pend. in 6.* sic etiam permittenti nequit, secundum *cit. Garciam n. 20. & Barbosam n. 19.*

29. Excipiuntur tamen etiam & permittenti nequeunt imprimis beneficia unita alicui Ecclesiæ, Monasterio, vel alteri be-

neficio; quia, si eorum permutatio fieret, antequam unio consecuta sit effectum, cederet in præjudicium ejusmodi Ecclesiæ, monasterii, beneficii; cum beneficium ex causa permutationis non ipsi, ut vi unionis deberet, sed permittenti alteri obveniret, *cit. Flamin. q. 9. n. 4. & Garcias n. 27.* postquam autem unio effectum consecuta est, beneficii uniti titulus jam est extinctus, & accessit Ecclesiæ &c. ac proinde, sicut conferri, sic & permutari amplius non potest: nisi dissolvatur unio, vel beneficium, cui unitum est, cum alio permutetur, *cit. Garcias n. 24. & Palao cit. disp. 6. p. 3. §. 2. n. 9.*

Excipi solent secundò beneficia quomodocunque jam amissa: & solummodo expectata, juxta dicta *Lib. 1. Tit. 9. n. 17. & 18. &* ad quæ quis est præsentatus aut electus; quòd talia nondum sint propria; cum in iis non habeatur jus in re: sed solummodo in spe & ad rem, Panormit. *in c. Cum olim 7. n. 4.* Verius tamen est, etiam hujusmodi beneficia, vel potiùs ad ea obtinenda jus permutari posse: dummodo accedat consensus eorum, quorum interest, puta patronorum, electorum & legitimi superioris, Palao *cit. n. 15.*

An permutari valeat beneficium, ad quod vacaturum gratiam, ut vocant, Expectativam alius habet, dubium & ratio dubitandi est; quòd ejusmodi gratia detur ad beneficium proximè vacaturum: permutata autem, antequam permutantibus conferri valeant, debeant resignari. Quà resignatione factà cum beneficium vacet, gratiam Expectativam obtinenti potiùs, quàm permittenti alteri conferendum erit ex mandato & voluntate Papæ, in vacantis beneficii cujuscunque collatione cum Ordinario collatore concurrentis, *c. Licet 2. & c. Dum 14.*

um 14. §. Nos igitur, de Præbend. in 6. & quia gratiâ suâ Ordinarii collationem, imò ipsam beneficii resignationem prævenit, præferendi, ex decisione *c. Si à sede 3. eadem Rubr. in 6.* Verùm, etsi hoc ita sit de Juris rigore, huic tamen æquitate præferens Bonifacius VIII. liberè & sine fraude factas beneficiorum permutationes ab ejusmodi gratiis noluit impediri, *c. Unicò in 6.* quòd ejusmodi resignatio fiat subintellectâ conditione seu modo, *ut permutatio sequatur.*

Dixi tamen, *Sine fraude*; quia, si permutationem in fraudem & præcisè ad excludendum expectantem fieri ex circumstantiis probaretur, beneficium perinde ut, si per obitum vacasset, rediret ad eum, à quo ex permutationis causâ est dimissum, vel cederet expectanti, *Azor cit. cap. 29. q. 30.*

32. Excipiuntur tertio, & permutari sine Sedis Apostolicæ autoritate nequeunt beneficia Ecclesiastica quæcunque, si ea non pro beneficio, sed pro aliò spirituali annexo, v.g. patronatùs aut decimandi jure dentur; quia sanctionibus Ecclesiasticis sola permutatio beneficiorum inter se, non cum aliis diversi Ordinis, præsertim temporale annexum habentibus, ex justa causâ concessa reperitur, *citt. Azor q. 22. & Pirrhing n. 30.*

33. Dubium ulterius est de permutatione beneficii cum pensione. *Qua* in re melioris notæ DD. sicut tanquam Simoniacam reprobant propriâ ipsorum permutantium, sic ab ea aliâve labe absolvent illorum inter se permutationem, factam Sedis Apostolicæ autoritate; & si pensio in beneficii titulum erecta sit, etiam factam in manibus Episcopi; quòd, cum hujusmodi pensio beneficii assumat naturam, ejus quoque jure censeatur, *Joas. Andr. in c. Unic. cit. & in Cle-*

ment. Unic. Zabarella q. 12. Si res pensio in titulum erecta non sit, multùm interest, an ea temporalis sit, vel Ecclesiastica; cum pro illa sive merè temporali pensione dari, & in commutationem venire beneficium nullatenus possit, Juris sit omnino explorati. Ad Ecclesiasticæ etiam cum beneficio permutationem Apostolicam autoritatem cum Paulo Romano *de Pensionibus cap. 7. §. 5. Henio, exigit Suarez de Simonia cap. 33. n. 4.* quòd Prælati inferioribus Jure sibi beneficiorum inter se permutatio, sine istius approbatio permittitur reperitur; Pensio autem, etiam spiritualis & Ecclesiastica, propriè beneficium non sit; cum naturâ suâ nec sit perpetua, nec per Canonicam institutionem conferatur. Sed, ut hoc ita sit, pensio tamen beneficio subrogatur, istiusque instar competit soli clerico, & redditus temporales percipiendi jus in spirituali officio fundatum habet.

Quare ejus, si spiritualis & Ecclesiastica sit, cum beneficio permutationem in suis manibus factam Ordinaria autoritate approbari ab Episcopo possit, præter alios verisimiliter sustinetur. *Præter de Senis de Permut. benef. q. 18.* quòd permutatio beneficiorum, eamque ex ista causâ factam approbandi Episcopo competens facultas favorabilis sit, *q. 19. c. Unic. cit. & in Juribus, eam Episcopo adstruentibus, beneficii nomen largiendum sit, ex mente Glossæ in c. Unic. cit. V. Beneficia;* ut comprehendat pensiones Ecclesiasticas, beneficiis aptè æquiparatas ab Honorio III. verbo, *Recipientes pensiones annuas seu beneficiâ, c. Ad audientiam 31. de Rescriptis.*

Dubium tertio, & in praxi non raro occurrens controversa est, an in permutatione beneficii pinguis pro tenui excessus reddituum illius pecuniâ vel aliâ re preti-

pretiò æstimabili valeat compensari. Certum est, posse autoritate Papæ; quia iste jus fructuum à spirituali titulo, cui Apostolica autoritate fuit annexum, separare, idque totum aut fructuum partem percipiendi jus alteri assignare potest.

Episcopi etiam & alterius Ordinarit autoritate id fieri posse, volunt non pauci, non eodem tamen omnes nixi fundamentò; aliquos enim in eam sententiam deduxit decisio Clementis III. *c. Ad quæstiones 6.* approbantis permutationem unius Ecclesiæ cum alia Ecclesia factam ab Episcopo, inæqualitatem possessionum eis annexarum pecuniâ ad æqualitatem reduci permittente. Sed fundamentum hoc solidum, imò ad rem non est; quia *c. cit.* sermo non est de Ecclesia, prout est beneficium Ecclesiasticum, & confertur in titulum, & temporalia percipiendi jus spirituali officio

36. annexum habet; sed, prout est quadam proprietate Monasterii, & de possessionibus, ad eam quidem pertinentibus, sed à spiritualis officii titulo omnino separatis: quæ & ejus possessiones cum ex iusta causa & adhibita solemnitate Canonica ab uno monasterio ad aliud transferri possunt, eodem modò, ac proinde Episcopali autoritate interveniente, etiam poterunt permutari, & possessionum ad eas pertinentium nullique spirituali titulo annexarum inæqualitas pecuniâ compensari: etsi cum tali compensatione inæqualitatis fructuum permutari sine autoritate Apostolica nequeant v. g. parochiales Ecclesiæ, quæ in titulum conferuntur, & cætera beneficia, *cir. Suarez n. 13. & Palao Tract. 17. disp. 3. p. 16. n. 1.*

Aliis etiam, hæc ita permutari Episcopali autoritate posse, persuasit ratio; quòd Episcopus Ecclesiis ita confidat, seu beneficiis Ecclesiasticis ex

justa causa imponere valeat pensionem, *c. Nisi essent 21. & c. Expositis 33. de Preb. & dignit.* ac proinde fructuum Ecclesiæ seu beneficio uni detractorum partem assignare alteri in ejus cum alia, inæquales reditus habente, permutatione; cum ista non nisi ex justa causa fiat. Sed etiam hæc ratio non satis firma est; quia licet *cir. textibus* pensionem beneficio imponere permittatur ob bonum Pacis & Concordiæ sive, ut recedatur à lite & alias similes causas, eam tamen imponere regulariter non potest in beneficiorum resignatione; cum in ista, spirituali officio Apostolica autoritate annexos fructus & hos percipiendi jus ab illo separandi potestas isti concessa non reperitur.

37. Quare meliori ratione ad hujusmodi permutationem, ut à Simonia labe immunis sit, Apostolicam autoritatem cum Soto *Lib. 9. de Justitia q. 5. art. 2.* Redoano *de Simonia p. 2. cap. 14. in fine.* Covarruv. *Lib. 1. Var. cap. 5. à n. 8.* Garcia *de Benef. Lib. 1. cap. 5. n. 340.* & ab isto relatis aliis meritò exigit laudatus Suarez *cap. 34. n. 10. & 16.* Rationem hic Doctor reddit; quia in beneficiis Ecclesiasticis fructus sive reditus temporales percipiendi jus spirituali annexum est autoritate Sedis Apostolicæ, parochiales aliòque titulos beneficiales instituentis, *can. Ecclesiæ, 13. q. 1. & c. Pastoralis 9. De iis, quæ à Prælat.* ac proinde à titulis illis separari autoritate inferiori regulariter & ordinariè non potest, *arg. can. Inferior 4. disp. 21. & c. Cum inferior 16. de Majorit. & Obed. nec debet ex causa utilitatis merè privata; quam portionis reddituum à pinguiori beneficio detractio, & tenue beneficium accipienti facta assignatio ferè spectat. Cum ergo Quisquis alterum vendit, sine quo nec alterum, cui annexum est, pro-*

est, proficit, neutrum inveniendum de-
 velinquit. *can. Si quis obierit* 1. q. 3.
 as, qui in Ecclesia in titulum collata &
 cujuscunque beneficii Ecclesiastici permuta-
 tione excessum proventuum re tempo-
 rali sine auctoritate Apostolica com-
 pensat, hanc pro titulo quoque & spi-
 rituali officio, cui illi annexi sunt, ex-
 hibere censetur: quod Simoniacum esse,
 patet ex ipsa Simonia definitione, qua
 esse dicitur *Studiosa voluntas emendis aut
 vendendis spirituale vel spirituali anne-
 xum*, *Glossa in Causa 1. Summa V. Qui-
 dam* & S. Thomas 2. 2. q. 100. art. 1.
 38. ad 4. Me praecipue movet partim;
 quod resignatio, cum pensionis sive por-
 tionis fructuum reservatione, sit & ac-

censetur resignationibus conditionalibus
 invalidis, nisi fiant in manibus Papae
 approbantis, per tradita *Lib. 1. tit. 9. de
 63.* partim vero auctoritas Juris Ecclesi-
 astici pactiones de temporalibus, & maxime
 de pecunia danda pro spirituali auctori-
 annexo rejicientis. *can. Quam pio* 1. q. 2.
can. Nemini 16. q. 7. c. *Cum priore* 4.
e. fin. de Pactione c. Quaesitum 5. & c. *hu-
 hic.* Contra quorum textum absolutam
 tam & generalem prohibitionem Eccle-
 siarum, qua in titulum conferuntur, &
 caeterorum beneficiorum Ecclesiasticorum
 permutationes cum ejusmodi com-
 pensatione admittendi vel approbandi so-
 cultas Papa inferioribus Praelatis, saltem
 generaliter, indulta nusquam reperitur.

TITVLVS XX.

De Feudis.

Cum Rerum Ecclesiasticarum In-
 feudatione earum dominium,
 non quidem Plenum, ut Per-
 mutatione: sed, sicut Em-
 phytevisi, Utile duntaxat in Vasallum ab
 Ecclesia transferatur, Jure prohibitis re-
 rum Ecclesiasticarum Alienationibus me-
 xito etiam ipsa adnumeratur.

ARTICVLVS I. De Feudi Natura & Varietate.

SUMMARIUM.

1. Etymon & natura Feudis

2. Quod benevolens & perpetuum,
3. Res immobiles hisque agrorum cultus,
4. Cum translatione dominii utilis,
5. Sub obligatione Fidelitatis,
6. Et honesti obsequii personalis con-
ceduntur.
7. Differentia Feudi à Contrahitibus aliis,
8. Et ab ipsa Emphytevisi.
9. Divisiones Feudi in Proprium & non
Proprium,
10. Ecclesiasticum & Seculare,
11. Nobile & non-Nobile,
12. Regale & non-Regale,
13. Ligium & non-Ligium, & Proprium
cum & non Francicum,
14. Masculinum & Femininum.